

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2063	Τὰ ἅγια Θεοφάνεια (Ματθ. 3,13-17) Σάββατο 6 Ἰανουαρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Βαπτίζεται ὁ Ἀναμάρτητος!

«Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος» (Ματθ. 3,16)

Μεγάλη, ἀγαπητοί μου, καὶ ἐπίσημη ἐορτὴ σήμερα, ἐορτὴ ποὺ παλαιὰ ἦταν συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Εἶνε μακρὰ ἢ σημερινὴ ἀκολουθία, ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε· ἐγὼ τοῦλάχιστον **δὲν ἐννοῶ θεία λειτουργία χωρὶς κήρυγμα.**

Τὴ νύχτα τῶν Χριστουγέννων ἀκούσαμε τὸ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. 2,14). Μετὰ ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες τὸ Θεῖο Βρέφος πῆρε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς. Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ στὴν Αἴγυπτο· εἶνε ὁ πρῶτος πρόσφυγας. Ὅταν πέθανε ὁ Ἡρώδης ἐπέστρεψε στὴν Ἱερὰ Γῆ, ἀλλὰ ἐγκαταστάθηκε στὴ Ναζαρέτ καὶ γι' αὐτὸ ἐπωνομάστηκε *Ναζωραῖος* (Ματθ. 2,23· 26,71 κ.ά.). Ὑστερα βλέπουμε τὸ Χριστὸ σὲ ἡλικία 12 ἐτῶν μαζί μὲ τὴν Παναγία Μητέρα του στὰ Ἱεροσόλυμα στὸ ναὸ τοῦ Σολομώντος. Καὶ μετὰ, μὲ ἓνα χρονικὸ ἄλμα, τὸν βλέπουμε ἀπότομα **σὲ ἡλικία 30 ἐτῶν στὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου.** Καὶ ἔρχεται ἡ ἀπιστία καὶ μᾶς ἀπευθύνει τὸ ἐρώτημα·

–**Ποῦ ἦταν ὁ Χριστὸς ἀπὸ 12 μέχρι 30 ἐτῶν; πῆγε στὶς Ἰνδίες;** ἐκεῖ ἔμαθε αὐτὰ ποὺ δίδαξε.

Τί ἀπαντοῦμε; **Αὐτὸ εἶνε ψέμα,** ἀπ' τὰ χοντρά ἐκεῖνα ψέματα τῆς ἀπιστίας. Τὸ διαψεύδουν οἱ ἴδιοι οἱ συμπατριῶτες τοῦ Κυρίου μας. Ὁ Χριστὸς, ὅπως εἶπαμε, βρισκόταν στὴ Ναζαρέτ. Τὸ χωριὸ ἦταν μικρὸ καὶ τίποτα δὲν ἔμενε ἄγνωστο. Ἀναφέρω ὡς παράδειγμα, ὅτι κ' ἐγὼ κατάγομαι ἀπὸ ἓνα μικρὸ χωριὸ, ἔφυγα ἀπὸ ἑκεῖ νέος, καὶ στὸ μεγάλο διάστημα τῆς μετέπειτα περιπετειώδους ζωῆς μου μόνο μία ἢ δύο φορές ἐπισκέφθηκα τὸ χωριὸ. Καὶ ὅμως· ἂν πάτε ἐκεῖ, ποὺ μὲ γνώρισαν ὡς παιδί, καὶ ρωτήσετε ὅποιονδήποτε, θὰ σᾶς πῆ καταλεπτῶς ποῦ βρισκόμουν καὶ τί ἔκανα. Δὲν λησμονοῦν στὰ μικρὰ χωριά τοὺς ἀνθρώπους ποὺ φεύγουν, ἀλλὰ μ' ἓνα στοργικὸ βλέμμα παρακολουθοῦν τὰ βήματα ὅλων καὶ ξέρουν ποῦ βρί-

σκονται. Ἔτσι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ναζαρέτ γνώριζαν πολὺ καλὰ ποῦ ἦταν ὁ Ἰησοῦς. Γι' αὐτὸ, ὅταν ὕστερα πῆγε ὁ ἴδιος ἐκεῖ καὶ δίδασκε, οἱ Ναζαρηνοὶ τὸν κοίταζαν, τὸν ἄκουγαν κ' ἔλεγαν ὅλοι μ' ἓνα στόμα· Πῶς αὐτὸς ξέρει γράμματα, ἀφοῦ δὲν πῆγε σχολεῖο; (βλ. Ἰω. 7,15). Οἱ συγχωριανοὶ του λοιπὸν βεβαιώνουν μ' αὐτὰ ποὺ λένε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἔφυγε ἀπ' τὴ Ναζαρέτ.

Καὶ ποῦ ἦταν λοιπὸν; Ὅπως ὑπῆρξε πρῶτος πρόσφυγας, ἔτσι ἔγινε καὶ πρῶτος **ἐργάτης.** Τὸν ἤξεραν ὅλοι ὡς «τέκτονα», μαραγκό (Μάρκ. 6,3), καὶ «*υἱὸν τοῦ τέκτονος*» (Ματθ. 13,55). Δούλευε στὸ ξυλουργεῖο τοῦ δικαίου Ἰωσήφ· κατασκεύαζε ἄροτρα καὶ ἔπιπλα, γιὰ νὰ ζήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ ἀγία του Μητέρα. Ἐκεῖ ἐργάστηκε ἀπὸ 12 ἐτῶν, ἀφ' ὅτου τὸν εἶδαν στὸ ναὸ τοῦ Σολομώντος.

Ὑστερα ἀπὸ 18 χρόνια, στὸ τριακοστὸ ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸν βλέπουμε τώρα στὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου. **Ἔρχεται νὰ βαπτισθῆ.**

Ἐδῶ ὅμως γεννᾶται ἄλλη ἀπορία·

–Βαπτίζονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μὰ ὁ Χριστὸς ἦταν ἀναμάρτητος· **γιατί νὰ βαπτισθῆ;** Ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ· γιατί βαπτίζονται; τί ἁμαρτίες ἔχουν;

Τὰ μικρὰ παιδιὰ βαπτίζονται ὄχι γιατί ἔχουν προσωπικὲς ἁμαρτίες, ἀλλὰ γιατί σύμφωνα μὲ τὴν πίστι μας κάθε παιδάκι ποὺ γεννιέται δὲν εἶνε ἄγγελος, φέρει τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, καὶ βαπτίζεται γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ αὐτό.

–Καλὰ τὰ ἄλλα βρέφη, ἀλλὰ **τὸ Θεῖο Βρέφος** δὲν γεννήθηκε μὲ φυσικὸ τρόπο· γεννήθηκε μὲ τρόπο ὑπερφυσικό, ἄρα εἶνε ἀπηλλαγμένο ὄχι μόνο ἀπὸ προσωπικὰ ἁμαρτήματα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ προπατορικὸ. Τότε γιατί βαπτίσθηκε;

Γιὰ πολλοὺς λόγους, καὶ κυρίως γιὰ νὰ ἀποκαλυφθῆ **τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος** καὶ νὰ δοθῆ ἡ μαρτυρία ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ποὺ τώρα ἄρχιζε τὸ δημόσιο ἔργο του, **εἶνε ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς** ὁ ἀπεσταλμένος νὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο βεβαιώνει ὄντως, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε ἁμαρτίες· *«Καὶ βαπτίσθεις ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος»* (Ματθ. 3,16). Τὸ λέει μὲ μία λέξι, τὴ λέξι *«εὐθύς»*· ὅταν δηλαδὴ βαπτίσθηκε ὁ Χριστός, βγῆκε ἀμέσως ἀπ' τὸ νερό. Γιατί βγῆκε ἀμέσως; Γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὰ ἐξῆς.

Ὅταν παρουσιάστηκε ὁ Πρόδρομος καὶ ἔστησε τὸ βῆμα του στὶς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνου, λόγῳ τῆς ἀσκητικῆς του φυσιογνωμίας καὶ τοῦ ζωηροῦ καὶ ἐπαναστατικοῦ του κηρύγματος, ἔγινε μαγνήτης πού εἴλκυσε κοντὰ του πλήθι μικροὶ - μεγάλοι, πλούσιοι - φτωχοί, ἄντρες - γυναῖκες, ἐπίσημοι - ἄσημοι. Ὁ Ἰωάννης βάπτισε συνεχῶς. Ὁ καθένας ἔβγαζε τὰ ρούχα του, ἔμπαινε μέσα στὸ νερὸ γυμνὸς - κατάγυμνος, ἐκεῖ ἔμενε καί, βουτηγμένος μέχρι τὸν ὦμο ὅπως ἦταν, ἔλεγε τ' ἁμαρτήματά του στὸν ὑπέροχο ἐκεῖνο πνευματικὸ πατέρα. Ἄν εἶχε νὰ πῆ πολλά, ἔμενε περισσότερη ὥρα· ἄλλος δέκα λεπτά, ἄλλος μισὴ ὥρα, ἄλλος μία ὥρα· οἱ μεγάλοι ἁμαρτωλοὶ, γυναῖκες καὶ ἄντρες, περισσότερο. Ἐξωμολογοῦντο κλαίγοντας καὶ **ἔσμιγαν τὰ δάκρυα μὲ τὰ ρεῖθρα** τοῦ Ἰορδάνου.

Πέρασαν ἔτσι χιλιάδες ἄνθρωποι. Ἐνας μόνο, ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, **μόλις μπῆκε βγῆκε**· *«ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος»*, λέει. Γιατί βγῆκε; **Ἦταν ἀναμάρτητος**, δὲν εἶχε τίποτα νὰ πῆ· τί νὰ πῆ;

Τότε λοιπὸν γιατί βαπτίσθηκε;

✓ Ὁ Χριστὸς **μέχρι τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἦταν ἔνας ἄγνωστος ἐργάτης**. Ποιὸς τοῦ ἔδινε σημασία; Κανείς. Δὲν ἦταν φαρισαῖος, δὲν ἦταν ἔσσηος, δὲν ἦταν ἀρχιερεὺς μὲ λαμπρὴ στολή, δὲν ἦταν ἀξιωματοῦχος. Καὶ ὅμως· ὅταν πῆγε ἐκεῖ στὸν Ἰορδάνη, τότε –ἂς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι– *«ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω»* (Ψαλμ. 113,3). Ἄστραψε φῶς, ἄνοιξαν τὰ οὐράνια, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς νὰ λέῃ *«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα»* (Ματθ. 3,17). Τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιο ἀφοῦ κατέβηκε ἐπάνω στὸν Ἰησοῦ *«ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές»* (ἀπολυτ.). Τώρα **ὁ Οὐρανὸς τὸν συνιστᾷ ἐν θριάμβῳ πανηγυρικῶς**, κι ἀκοῦνε ὅλοι.

✓ Τὴν ἡμέρα αὐτὴ, ἀγαπητοί μου, κατὰ τὴ βάπτισι τοῦ Χριστοῦ φανερώθηκε στὸν κόσμον **τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος**· ὁ Πατὴρ μαρτυρεῖ, ὁ Υἱὸς βαπτίζεται, τὸ Πνεῦμα κατέρχεται καὶ μένει ἐπάνω σ' αὐτόν (βλ. ἴω. 1,32-33).

Ἐδῶ διαφέρουμε οἱ ὀρθόδοξοι ἀπ' ὅλα τὰ θρησκευόμενα· οἱ Τοῦρκοι ἔχουν θεὸ τὸν Ἀλλάχ, οἱ Ἰνδοὶ ἄλλον, οἱ Ἰάπωνες ἄλλον καὶ οὕτω κα-

θεξῆς. Ὁ ὀρθόδοξος Χριστιανὸς πιστεύει εἰς Πατέρα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, εἰς μίαν Θεότητα ἐν τρισὶ Προσώποις. Ὡ μυστήριον!

Ἐδῶ ὅμως ἔρχεται ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ καὶ λέει· **Πὼς τὸ ἓνα εἶνε τρία**; εἶνε ποτὲ δυνατόν;... Πόσες φορές τὸ ἄκουσα αὐτὸ καὶ στὴν Ἀθήνα καὶ ἀλλοῦ! Κ' ἐσεῖς θὰ τὸ ἔχετε ἀκούσει. «Μπόσικα πράγματα», ὅπως εἶπε κάποιος στὸ Μακρυγιάννη χλευάζοντας.

Ὁ ἄγνος αὐτὸς ἥρωας δέχτηκε στὸ σπῆτι του κάποιον ξένο. Πρὶν καθίσουν στὸ τραπέζι **ὁ Μακρυγιάννης** ἔκανε τὸ σταυρὸ του καὶ εὐχθήθηκε «ἡ ἁγία Τριάς νὰ μᾶς σώσῃ». Ὁ Εὐρωπαῖος γέλασε εἰρωνικά. Τότε ὁ Μακρυγιάννης τοῦ λέει· Ὅλα τὰ ἀνέχομαι, μὰ ἀσέβεια στὴν ἁγία Τριάδα δὲν ἐπιτρέπω· σῆκω καὶ φύγε ἀπ' τὸ σπῆτι μου, μὴ μοῦ μαγαρίζεις τὸ τραπέζι!

Τέτοιοι ἦταν οἱ ἥρωες τῆς φυλῆς, πίστευαν. Γι' αὐτὸ καὶ **τὸ Σύνταγμά** μας –μοναδικὸ στὸν κόσμον– ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπικεφαλίδα *«Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος»*. Λὲς καὶ εἶνε θεῖα Λειτουργία.

Ἄγία Τριάς, τὸ μέγα μυστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖο διακρίνεσαι ἂν πιστεύῃς στὴν Ὀρθόδοξο πίστι. Μὰ οἱ ἄπιστοι ἐπιμένουν· Πὼς τὸ ἓνα εἶνε τρία; * Τοὺς ἀπαντᾷ **ἡ ψυχολογία**. Ὁ ἄνθρωπος, λέει, κυρίως εἶνε **ψυχὴ**. Καὶ ἡ ψυχὴ σκέπτεται, αἰσθάνεται, ἐνεργεῖ. Σκέπτομαι - αἰσθάνομαι - ἐνεργῶ, ἰδοὺ **ἡ τρίφωτη λαμπάδα**. Σκέψις - αἴσθησις - ἐνέργεια εἶνε τὸ τριπλὸ βᾶθρον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ εἶνε μέσα στὴν μία καὶ ἀδιαίρετη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ γι' αὐτὸ ἡ ψυχὴ λέγεται εἰκόνα τοῦ Θεοῦ· κάθε ψυχὴ ἔχει στὸ βᾶθος τῆς ἐντυπωμένη τῆ σφραγίδα τῆς ἁγίας Τριάδος.

* Ἀπαντᾷ καὶ **ἡ φυσικὴ** μὲ ἓνα καταπληκτικὸ παράδειγμα. Τὸ **ἄτομον** εἶνε ἓνα. Ἐὰν ὅμως γίνῃ σχάσις τοῦ ἀτόμου, τότε κατὰ ἓνα περίεργον τρόπο ἐκλύονται **τρεῖς λάμπεις**· τὰ τρία γίνονται ἐννέα, τὰ ἐννέα γίνονται εἰκοσιεπτὰ, καὶ οὕτω καθεξῆς. Καὶ στὰ ἄψυχα λοιπὸν ἄτομα ὑπάρχει μέσα ἡ σφραγίδα τῆς ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τελειώνω, ἀγαπητοί μου, ὑπενθυμίζοντας τὸ γνωστὸ ἐκεῖνο ἀνέκδοτο τοῦ ὁμωνύμου μου ἀγίου, τοῦ ὁποίου ἀναξίως φέρω τὸ ὄνομα. Ὁ **ἱερός Αὐγουστίνος**, ἐρευνώντας τὸ μυστήριον τῆς Θεότητος ζαλίστηκε καὶ σταμάτησε. Διδάχθηκε δὲ τότε στὴν ἀκροθαλασσιὰ ἀπὸ ἓνα παιδάκι, πού ἦταν ἄγγελος, ὅτι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς εἶνε πολὺ μικρὸς γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι!

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος